

Martin Scholten:
**‘Werken aan
klimaat is
maatwerk op het
boerenerf’**

Henk Sierksma:
**‘Weidezuivel is een
mooie stap, maar
de consument
wil meer’**

Klaas de Jong:
**‘Drie cent
melkgeld extra
is niet het
eindstation’**

Verduurzaming vraagt om geld

De overheid en de samenleving eisen grotere inspanningen van de melkveehouderij voor een beter klimaat. Daarvoor lijkt een beloning wel noodzakelijk, zo bleek tijdens het symposium ‘Koe en Klimaat’.

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

Zonder een hogere melkprijs wordt het nooit wat met de verduurzaming van de melkveesector’, zo stelde Jerry van Dijk tijdens het symposium ‘Koe en klimaat’ in Nijkerk. Hij vond met zijn uitspraak een goed gehoor bij de leden van de Nederlandse Melkveehouders Vakbond (NMV). De NMV had een aantal sterke inleiders uitgenodigd om te praten over de inspanningen van de melkveesector voor het klimaat. Van Dijk, ecooloog bij het Copernicus Instituut voor Duurzame Ontwikkeling van de Universiteit Utrecht, legde uit dat er in het regeerakkoord is afgesproken dat de uitstoot van broeikasgassen in de melkveehouderij met 14 procent moet zijn gereduceerd in 2030. ‘Daarvoor moeten we op zoek naar een substantieel andere aanpak in de beloning, omdat de melkprijs niet toereikend is om te experimenteren met CO₂-reductie. Dan moet je denken aan beloningen via banken of andere partijen. Dat is lastig, maar niet onmogelijk.’

Totale CO₂-uitstoot gestegen

Volgens Van Dijk is de uitstoot van broeikasgassen tussen 2008 en 2016 gedaald van 1,24 kg CO₂-equivalenten per kilo melk naar 1,15. Een betere voeding en een efficiëntere melkverwerking en melkproductie hebben hieraan bijgedragen. Maar de totale uitstoot is wel gestegen door een hogere nationale melkproductie, meer koeien en een toename van de (kracht)voerproductie. Maar juist daar liggen kansen volgens Martin Scholten, algemeen directeur van de Animal Sciences Group van Wageningen UR. ‘Het werken aan methaanzuinige koeien bijvoorbeeld. Voor fokkerij liggen daar kansen.’ En er liggen ook mogelijkheden om de CO₂-uitstoot te reduceren door slimmer

landgebruik en het vastleggen van koolstof in de bodem, aldus Scholten. ‘Werken aan duurzaamheid en klimaat is maatwerk op het boerenerf. Voor sommige bedrijven betekent dit samenwerken met akkerbouwers, voor andere samenwerken met de stad en weer andere bedrijven zullen het zoeken in natuurinclusieve landbouw.’

Graslandgebonden veehouderij

Het samenwerken met de stad was voor Henk Sierksma, verantwoordelijk voor de zuivelinkoop bij Albert Heijn, een mooie opstap voor zijn verhaal. ‘We zien een significante stijging van de tijd die consumenten nemen om het label op onze producten te lezen. Ze willen weten wat er in zit, hoe en waar het is geproduceerd. Met weidezuivel zijn al mooie stappen gemaakt, maar de consument wil meer.’

Daarom zocht Albert Heijn de samenwerking met zuivelverwerker A-ware om extra eisen te stellen aan melk die geproduceerd wordt onder het eigen huismerk. Dat Albert Heijn hier drie cent per kilo melk extra voor overheeft, zorgde voor veel cynische vragen vanuit de zaal, maar Klaas de Jong, directeur van A-ware, wist die handig te pareren. ‘Die drie cent staat voor de komende drie jaar vast, maar is wat ons betreft niet het eindstation’.

De Jong sprak over ‘graslandgebonden melkveehouderij’ met daarbij aandacht voor regionale kringlopen van voer en mest. ‘We zorgen dat de consument weer dicht bij de boer komt te staan. Als je ambities hebt voor klimaat en milieu die verder gaan dan de wet voorschrijft, dan moet daarvoor betaald worden. Je moet de kansen in de markt zien en benutten als het om het klimaatvraagstuk gaat.’ |